

SPEJDERNES MAGASIN

45. årgang

nr. 9 . december 1961

Vi skifter redaktør

Med dette nummer af Spejdernes Magasin holder jeg op som redaktør af bladet. På nær ét nummer har jeg redigeret bladet i otte år. Synes det længe?

I alt fald er det så lang tid, at den, der blev ulveunge, da jeg overtog Magasinet, nu vil være så gammel, at han kan tænke på at komme i skovmandspatroljen.

Det har været interessant og spændende at redigere jeres blad. Ikke mindst har det været mig en glæde at høre fra så mange af jer, som tilfældet har været. Derved har jeg også hørt nyt fra korpsets mange afdelinger. Jeg håber, den nye redaktør også må høre fra mange af jer. Han vil blive glad for det.

Den nye mand i redaktørstolen er tropsfører Jørgen Tvergaard. Han har været spejder siden 1938, da han begyndte i »Glenterne« i Nykøbing F. Siden da har han været i flere andre troppe, nemlig 2. Odense, 5. Østerbro, 3. Østerbro, »Oberst Læssøe« og nu i Skt. Jacob i Østerbro divisionen.

En hel del førere og skovmænd vil også kende den nye redaktør fra de primitive kursus på Hylkedam.

Jeg kender Jørgen så godt, at jeg kan love jer, at I med ham får en dygtig redaktør til jert blad.

De bedste spejderhilsener

Skotte

Redaktionen sender
alle Magasinets læsere de
bedste ønsker om en
GLÆDELIG JUL

Spejderhjælpen

Endnu har vi ikke de endelige tal for årets spejderhjælp, men vi kan, her hvor vi slutter redaktionen af dette nummer, glædeligvis meddele, at vort korps har passeret de godt 81.000 kr., som vi sidste år indtjente med over 2.000 kr. Vi slog altså vor egen rekord. Næste nummer af Spejdernes Magasin vil sikkert kunne bringe det endelige resultat. Men allerede nu rettes der fra korpsledelsen en tak til alle ulve, spejdere, rovere og førere, som ved deres indsats har medvirket til det fine resultat.

I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet af redaktøren og viser spejderchefen på besøg i indianerlejren under landsskovmandsturneringen.

Vi skifter redaktør	162	En tryllekunst	172
Spejderhjælpen	162	Spejder-Humor	173
Nu er det jul igen	163	Junglenyt	174
Hudson Bay Company	164	Duelighedstegnet: Samler	175
På sommerlejr	166	En usædvanlig vaskedag	176
Boghylden	168	Fotokonkurrencens resultater	177
Havets stolte svaner	169	Spejder-Tidende	178
Magasinets fotokonkurrence	170		

SÅ ER DET JUL IGEN

I julens festlige budskab siges der, at en mangfoldig himmelsk hærske lovpriste Gud.

Når vi i øjeblikket tænker os, hvad der farer rundt i rummeligheden, er det såvist ikke en himmelsk hærske, men atomstøv, dødsens farlig for mennesker, sputniker, rumskibe med og uden mennesker og forskelligt andet.

Vi ældre har en uhyggelig følelse af, at alt denne fantastiske dygtighed, der står bag det, ikke ligefrem sigter på hvad de himmelske herskere sang om den første julenat: *Fred på jord i mennesker, der har Guds velbehag.*

Hvad ligger der bag al den mangel på fred, al den uro og utryghed, der er kendetegnet for tiden, og som vi har svært ved at ryste af os selv ind under jul.

Grunden er den enkelte, at vi hver og en har mere lyst til at gå vore egne veje, gøre hvad der passer os, end til at spørge, hvad vil Gud med os.

Det er i virkeligheden en kamp mellem godt og ondt, sandt og usandt, kærligt og ukærligt, en kamp som strækker sig helt ind i det enkelte menneskes sind. Hvem kan sige sig fri?

Men det er i denne kamp Gud griber ind, da Gud sendte Jesus Kristus til verden, hin første julenat.

Således elskede Gud verden, at han gav sin søn den eneste, siger Johannes evangeliet til os.

Lad mig pege på to forhold, hvor det betyder noget at Jesus Kristus kom til os.

Jesus kom ikke med en række kedsommelige befalinger om det må du ikke, og det skal du. Nej, Jesus viste os et liv levende i tjeneste for andre, et liv hvor han virkelig gjorde Guds vilje. Det var ikke det spørgsmål, man så stærkt møder nu om dage, hvad får jeg for det? Men spørgsmålet, hvor kan jeg tjene mine medmennesker. Og Jesus sagde til sine venner *følg mig.*

En anden side som gemmes i julens budskab: *Jer er i dag en frelser født*, det betyder også, der er hjælp at finde hos Jesus Kristus.

Vi kender alle til at noget ukærligt, uredeligt, sært og surt kan få magten over os. Vi var fejle, veg uden om et ansvar, lod os kuglere af »de andre«.

Så følte vi os dårligt tilpas. Det gør vi da — forhåbentlig, så sandt vi er spejdere.

Denne følelse af utilfredshed med os selv, med noget der skulle klares op, kalder den kristne kirke for følelse af skyld.

Der er kommet uorden i vort forhold til Gud.

Her er det Jesus Kristus vil overbevise os om, at hver den der kommer til ham i sin bøn og beder om tilgivelse, han får den grundet på Guds uendelige kærlighed til os mennesker.

Det er det, der gemmes til os i julens strålende budskab. *Jer er i dag en frelser født i Davids by, han er Kristus. Herren.*

Tril Lereha

HUDSON BAY COMPANY

LANDSSKOVMANDSTURNERINGEN

Den 17. oktober blev Kaj Munch og jeg indrulleret i en frivillig mandsskabsstyrke på 72 to-mandshold, som var pligtig til at arbejde for Hudson Bay Company. Hovedkvarteret (Hunter's Rest) lå i Vendsyssel i nærheden af Ørsø og mandskabet var samlet fra hele landet.

Straks efter ankomsten blev vi forsynet med kort og fik anvist bivuakplads. Vi fik nøjagtig en time til at ordne lejrpladser, før første dags opgaver begyndte.

Det begyndte godt med en intelligensopgave (forøvrigt den eneste) og en første hjælps opgave. Senere havde vi en opgave, der bestod i at opmåle et landområde på 440 × 440 yards i størrelsesforholdet 1:2500; en opgave, der tog sin tid, men samtidig var interessant og krævende, da man kun havde papir, blyant og kompas.

På dette tidspunkt begyndte det at regne, og det blev det ved med de næste to døgn. Da vi kom hjem fra dagens opgaver, kune vi fortsætte med at gøre lejrpladsen færdig og lave mad.

Næste morgen blev vi vækket kl. 6 og fik besked på at gøre klar til en 24-timers hike. Kl. 7 startede vi på en 4 km's kompasgang uden kort gennem sumpe, moser, gran-skov og op og ned ad bakker.

Derefter fortsatte vi til et sted, hvor 3 af kompagniets mænd var blevet myrdet. Her skulle vi finde ud af, hvem morderne var efter nogle oplysninger, vi havde fået ved sidste post. Fra kompagniets telegrafstation sendte vi resultatet af mordgaden hjem og fortsatte til en indianerlejr, hvor høvdingen spurgte

om den hvide mand havde lagt mærke til, at det regnede. Joh, det havde den hvide mand, for den hvide mand var gennemblødt.

Ved »Dead man's valley« fik vi en ny kompaskurs til en ensomt boende indianer, og senere søgte vi forgæves efter guldgravere ved »White birds lake«. Omsider nåede vi overnatningsstedet »Fort Nilson« efter en dagsmarch på 11 miles.

Da vi havde bygget bivuak og lavet mad, gik vi til ro. I løbet af natten fandt vi ud af, at det var næsten umuligt at få en bivuak tæt, ihvertfald var vore soveposer gennemblødte, da vi næste morgen blev vækket kl. 4 (FIRE).

Efter en travetur på 4 timer nåede vi hjem for med det samme at blive sendt ud på en wood-craft opgave. Om eftermiddagen byggede vi et 6 meter højt signaltårn og sendte og modtog diverse meldinger med signalfag og lys. Vort signaltårn var ikke det eneste, men et led i en 2 km lang kæde.

Da vi kom hjem fra denne opgave, var det mørkt og vi så frem til en lang nats søvn. Men ak, der var natløb. Vi fik opgivet 5 retninger og 5 afstande og besked på at være hjemme igen inden kl. 2 nat.

Den næste dags formiddag lavede vi en hestegrime, og ved middags-tid startede vi på den anden 24 timers hike. Denne hike var temmelig kedelig, da vi det meste af tiden skulle gå på landevejene, og da der var langt mellem de ikke særligt spændende opgaver.

Den sidste dags morgen fældede vi træer. Det var meget høje træer, der skulle fældes, og kunsten be-

stod i at få dem til at falde i den beregnede retning. Naboholdets træ faldt forkert og landede, der hvor Kaj Munch 3 sekunder tidligere havde siddet.

På hjemturen blev vi enige om, at kompagniet havde sendt os ud på denne hike for senere at give os point efter antallet af vabler. Omsider var skovmandsturneringen slut, og en bus bragte os tilbage til civilisationen.

Denne turnering var blot en videreudvikling af en divisionsturnering, men den gav dog mange gode tips om, hvordan en turnering skal gribes an, så den ikke virker altfor dræbende kedelig og ikke ligner de andre til forveksling.

4 store tipier bemanded med 23 indianere (spejdere fra Aalborg) udgjorde den imponerende indianerlejr.

Fra 5. By's tropsblad »PULKEN« bringer vi Gert Heinemann's beretning om sin deltagelse i landsskovmandsturneringen. – Det blev en hård turnering. Alene at gennemføre var en præstation.

Ideen i turneringen

For det første var der hele ideen med at henlægge terrænet til Canada, hvor to pelskompagnier bekæmpede hinanden. Derfor faldt opgaverne også naturlige som f. eks. wood-craft opgaven. Det var ikke det sædvanlige med at samle så og så mange skovtræer, men en opgave som lød: Med en kommende skovdrift for øje ønsker kompagniet oplysninger om terrænet, plantevæksten og dyreliv omkring Eldorado Lake. Hjembring jord- og planteprov og skriv rapport om dyrelivet.

For det andet var de punkter man skulle finde efter kompas, altid markeret med et bål, så man ikke behøvede at lede efter små sedler o. l. Desuden var der fuld beskæftigelse, og holdene blev kun bedømt efter de opgaver de løste og ikke efter hvordan de trådte an foran dommeren eller hvor mange små stykker papir en dommer med lys kunne finde på deres lejrplads. Maddommeren skulle kun kontrollere, at vi fik noget varmt at spise.

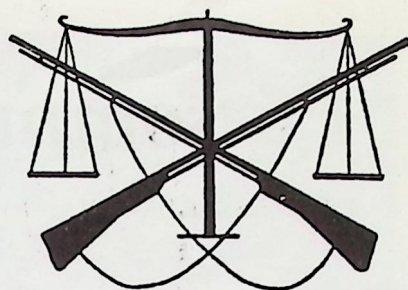
Tilrettelæggelsen var fremragende. På intet tidspunkt under turneringen var der noget, der glippede. Tonen mellem dommer og deltager var kammeratlig, og derfor var der ingen dommer, der blev sur, hvis man bad ham gentage en meddelelse. Alle disse ting gør, at man kan se tilbage på en hård, men interessant og underholdende turnering.

Gert Heinemann.

Resultatliste

1. Jørgen Marstrand og Peter Gunnar Pedersen, Frederiksborg division, Hillerød, 1008 points.
2. Knud Ole Mikkelsen og Christer Blach, Nørrejske division, Aalborg, 960 points.
3. Søren Kristensen og Finn Johnsen, Odense division, 926 points.
4. Poul Skovgaard og Klaus Jørgensen, Nørrejske division, 916 points.
5. Jacob Lassen og Sigurd Lassen, Nørrejske division, Aalborg, 914 points.
6. Søren Hertel og Ole Kirkegaard, Nørrejske division, Aalborg, 906 points.
7. Knud Dam og Poul Nielsen, Nørrejske division, Aalborg, 880 points.
8. Ole Bastue Jacobsen og Flemming Bo Hansen, Østerbro division, København, 824 points.
9. Nic Michaelsen og Jørn Larsen, Nørrejske division, Aalborg, 821 points.
10. Tonny Jørgensen og Erik Folkersen, Nørrejske division, Aalborg, 792 points.
11. Sten Axel Christensen og Lars Kliimnielsen, Søllerød, 784 points.
12. Stig Frohn og Frank Schjønning, Heimdal division, København, 780 points.
13. John Larsen og Gunnar Jørgensen, Grøndalsvænge division, København, 772 points.
14. Kjeld Pedersen og Jan Feilberg Frederiksen, Kronborg division, Helsingør, 752 points.
15. Søren Holm og Leif Jacobsen, Djursland division, Hornslet, 745 points.
16. Ib Pedersen og Ole Madsen, Århus Bjerg division, 742 points.
17. Ole Haaber og Finn Larsen, Søborg division, 727 points.
18. Hans Kristensen og Knud R. Olsen, Ejder Bøvehøj division, Fredericia, 725 points.
19. Henrik Andersen og Steen Sørensen, Odense division, 721 points.
20. Carsten Conrad og Knud Jensen, Søborg division, og Erik Raagaard og Lauritz Skafte, Århus Skov division, begge 702 points.

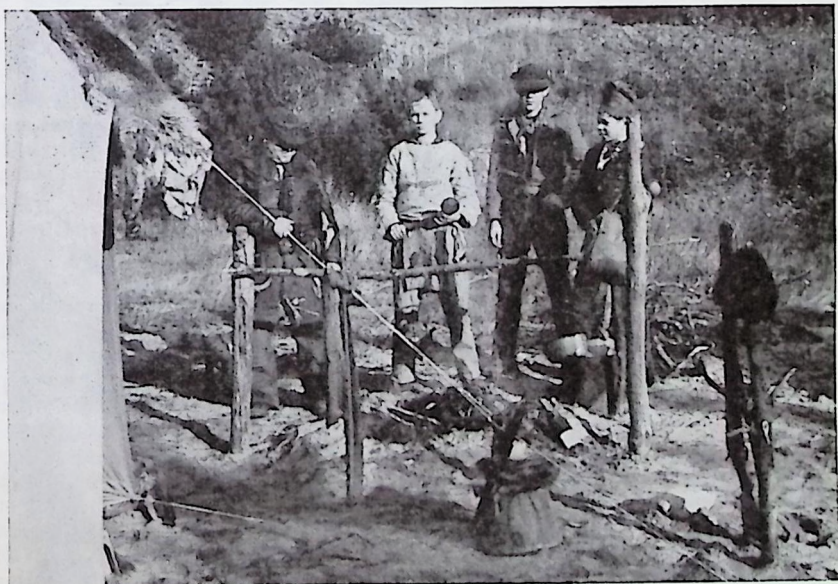
Forturneringen

Efter udtagelsen havde fundet sted i divisionerne fik de hold, der skulle med til den afsluttende del af turneringen, stillet nogle opgaver. Blandt andet skulle holdene på 2 hikes med formål.

Det var ganske imponerende at se de fine resultater, der forelå over de to hikes i form af fine rapportbøger. Både i udstyr og opsætning var de som helhed meget fine, enkelte endda helt fremragende.

På samme måde var der fine resultater at finde i de afleverede wood-craftopgaver. Mange tropslokaler kan glæde sig til fine instruktive wood-craft-tavler. Også skovmandsøkskerne var gennemgående fine. Endelig var der lagt megen opfindsomhed for dagen for at tjene de 30 kr. til lejrkontingentet.

Red.

»VASKEÆGTE GULDGRAVERE« havde skabt et pragtfuldt sceneri ved »White birds lake«. Her er to indianere på besøg.

På sommerlejr —

Illustration: OLE HANSEN

JOHANNES LUNDSTRØM afslutter sin muntre beretning fra Asser Riig trops sommer- og arbejdslejr i Småland.

At buddingen var klumpet, og at jeg var pokkers uheldig på enhver tænkelig måde, forbedrede aldeles ikke mit humør, og slet ikke, at de andre var i feststemning, så det var med nogen tilfredshed, jeg den dag lod mig udnævne til skovmand. Dette medførte bl. a. spisning af kvindelavet mad i huset. AH! — Når jeg tidligere har benævnt mig selv som skovmand, er det altså ikke rigtigt. Først fra og med tirsdag den 27/6 1961 var jeg for skovmand at regne.

Udnævnelsen til skovmand medførte automatisk, at jeg kom på arbejdsholdet. Det vil sige at deltage i arbejdet med opførelsen af sovehytten og »lukummet«. Jeg har tidligere, ganske vist indirekte, omtalt skovmændene som nogle sløve padder. Det var slet ikke rigtigt. Medens

vi lå og rodede rundt på de sydsvenske landeveje, havde skovmændene, under Bill's kyndige vejledning, lagt grunden og de to første lag bjælker til sovehytten og »lukummet«. Med andre ord, de havde været meget flittige.

Vi havde en lang og streng arbejdsdag. Men vi kunne lide. I hvert økseslag afreagerede vi for en del af, hvad vi i vinterens løb havde samlet sammen af godt og ondt. Vi glædede os over at kunne modbevise de teorier, der er fremsat om, at ungdommen af i dag intet kan eller vil bestille. Sludder!

Søndag var vor eneste fridag. Om formiddagen byggede vi en stor tømmerflåde, og efter et solidt midmagsfoder, sejlede vi 6 skovmænd afsted i båden, med tømmerflåden

på slæb. Det gik langsomt, men sikkert (især det første). Vores mål var et smalt sund, hvor vi agtede at bade i adamkostume. Der er ingen grund til at forarges, thi stedet var absolut afsides beliggende. Et stykke før det for badningen forudbestemte sted, smed »Fløds« klunset og sprang i. Han ville bugseri flåden på plads, medens vi andre sejlede i forvejen. I sidste øjeblik fandt han dog ud af, at han måtte have sine badebukser på. Der kunne jo ske et og andet uforudset. Vi gav ham dem og roede videre til vores bestemmelsessted. Det var allerede optaget. På et lille stykke sandstrand lå en flicka og slikkede solskin. Vi lo, så vi var ved at sprænges. Vi kunne ikke lade være og tænke på »Fløds«. Hvis han ikke havde fået sine badebukser på!!!!

Nå, vi gik i land, og badningen i adamkostume blev selvsagt ikke til noget den dag.

De næste 4 dage arbejdede vi videre på opførelsen af huset. Mangen en tropsfører fristes vel nok til at spørge: »Jamen sker der dog aldrig noget, jeg mener, det er dog skarpt værktøj, I arbejder med?« — Nej, der sker aldrig noget. Ikke mindst fordi Bill er en udmærket arbejdsleder, der har lært os at behandle værktøjet med omhu og forsigtighed, men også fordi vi selv er klar over, at det er farligt legetøj, vi har med at gøre. Enhver tropsfører kan efter min mening roligt lade sin skovmandspatrulje opføre en patruljehytte af granstammer. Blot kræver det, at man kender princippet, og det er såmænd såre simpelt.

Efterhånden nærmede afskedens time sig, for os cyklister. Vi skulle afsted fredag, hvis vi, uden alt for store anstrengelser, skulle nå Häl-singborg søndag eftermiddag. En ca. 200 km lang cykeltur lå foran os, og det skulle naturligvis også blive en tur med oplevelser.

200 km på 1½ døgn

Fredag kom, og afskedens time havde slået. Vi måtte atter vende næsen mod varmere himmelstrøg. Kl. ca. 12,00 svingede vi ud af lejren, og kørte ad den snørklede, hullede og stenede vej op til landevejen. På dette første stykke vej blev vores bagagefastspænding stillet på en alvorlig prøve. Hvis I tager et trykluftbor og arbejder med det en timestid, kan I gøre jer et vagt indtryk af de rysterier vi udsattes for. Vi overlevede dog alle, og efter at have sagt farvel til Bertill, bonden, der er vores nærmeste nabo, og fastspændt de på turen tabte ting, trillede vi afsted. I strygende fart gik det gennem Hyltebruk, og ud til Riksväg 101. Herfra havde vi modvind resten af vejen til Halmstad, men alligevel tilbagelagde vi de ca. 70 km på små 5 timer. Efter at have skabt diverse trafikknuder og sat manganen en betjent grå hår i hovedet, lykkedes det os at parkere cyklerne på Stortorvet i Halmstad. Herfra gik vi på indkøb, bl. a. i Konsum, hvor jeg i øvrigt kom lidt ud at svømme. Norup havde vekslet penge, og da bankerne havde lukket, spurgte jeg en nydelig ung expeditrice: »Kan Ni seja mej, hvor vi får veksle pengor?«

»Joo, prøv ovre på posthuset.« Først nu så jeg det lille skilt, hun havde på brystet. Nielsen, stod der. De andre lo, og jeg — —

Også EPA blev gæstet, før vi, belæst med alverdens ting, gik tilbage til vore cykler for at køre videre mod syd. Men ak nej, det skulle ikke være tilfældet. Fjorten dage i fri luft havde været for meget for min mere end 5 år gamle lås. Den havde sat sig uoplåseligt fast. En cykelsmed, til hvem jeg henvendte mig, kendte slet ikke den type lås, og kunne intet gøre. Da jeg begyndte at berøre den mulighed at bryde låsen op, sagde han med et mærkeligt smil, at ville jeg have brudt låsen op, kunne jeg henvende mig på politistationen. Han har åbenbart taget mig for en bedre cykeltyv. Men ærlig talt, hvorfor ikke prøve politen, de havde jo hjulpet os før, og nu var forretningerne desuden lukket. Jeg afsted, og efter at have stirret en politiassistent i øjnene et par minutter for at overbevise ham om sandheden i det, jeg sagde, beordrede han en yngre betjent til at hjælpe mig. Snart var

Kun græstørvane på taget mangler - og hytten er færdig.

den sag klaret, og vi kunne fortsætte den afbrudte rejse. Kunne I virkelig ikke selv bryde sådan en smule lås op? er der måske en eller anden cykellåseopbryderfingernem fyr, der spørger. Måske nok, men midt på stortorvet? — —

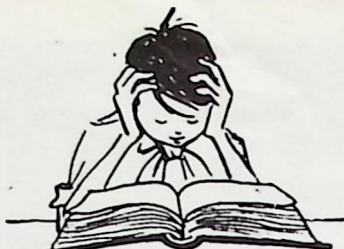
Efterhånden som vi kom udenfor Halmstad, blev vi klar over, at ville vi overnatte ikke alt for langt fra hovedvejen, måtte det ske på en campingplads. I Trönninge fandt vi en, der så nogenlunde tiltalende ud, og her overnattede vi, formodentlig 3 kr.

Om lørdagen gik det atter mod syd. I Laholm provianterede vi og hvilede ud før den store anstrengelse. *Hallandsåsen*. Der var en hård nød at knække, men lige så svær den var at komme op af, ligeså let var den at komme ned af. Hvorfor mon? Fem km før Ängelholm ville Gnistrups svenske dæk ikke længe. Det punkterede nok så stille. Vi af cyklerne, og så gik det slag i slag. Dækket af, hullet lappet, og det hele på plads igen. Dækket var stadig lige utæt. Vi hev det hele af igen, og for nemheds skyld også hjulet. Det viste sig at være den skrue-trækker, vi havde brugt til at sætte dækket på plads med, der havde

boret hul på slangen. Efter således at have tilbragt et par timer med at lappe, kom vi atter afsted, og hen ad kl. 18 svingede vi ind på en gård mellem Ängelholm og Hälsingborg. Her var det Valdes tur til at komme ud og svømme. Han spurgte den i døren fremtrædende frue: »Får vi campera her?« — — Fruen, med et venligt smil: »Joo, det skulle vel ikke være umuligt.« Fra den dag holdt vi op med at tale svensk til svenskerne.

Vi fik anvist en plads, og snart var teltene atter rejst, for jeg ved ikke hvad gang på den tur. Det nat regnede det, og det var ikke blot skomagerdrenge, men professionelle håndværkere. Søndag morgen var vejret atter godt, og kl. ca. 10 vinkede vi farvel til den flinke gård-ejer og hans frue, for at tilbagelægge de sidste 15 km af turen til Hälsingborg. Her vi spiste vi middagsmar ved Kärnan, og gjorde hvad vi ellers kunne, for at slå tiden ihjel, til færgen afsejlede kl. 15,25.

Tilbagekomsten til Danmark begyndte med 2 timers ventetid i Helsingør, og kl. 18,05 dampede vi afsted. Omsider var vi hjemme, efter 16 dage på godt og ondt og vådt og tørt i *Småland*.

BOGHYLDEN

Den lille Spejderbog
(Kr. 4,50 - Depotet).

Den nye — og ventede — udgave af Den lille Spejderbog er fremme til julemåneden og kan derved forvente at komme på mange ønskesedler.

Vi noterer straks, at bogen er trykt på bedre papir end sin forgænger, og en gennemgang af bogen siger os, at en del af det tidligere stof er gledet ud og erstattet med nye artikler. Der er ligeledes kommet nye tegninger med, og vi bringer her på siden et par prøver på disse tegninger. Du genkender sikkert en af Magasinet's tegnere, Fritz Bay's streg.

Hvad finder vi så i Den lille Spejderbog? Ja, det er næsten lettere at sige, hvad vi ikke finder, for der er på de 296 sider så meget og afvekslende stof, at vi kommer alle emner i spejderarbejdet igennem. Af særlig interesse for søspejdere skal nævnes, at der er et stort afsnit om søspejderarbejdet.

8 farvetrykte tavler, heraf 2 à jourførte flagkort, slutter bogen og fuldender indtrykket af en værdifuld fornyelse af Den lille Spejderbog, der igen spås et stort salg.

Ships

(stort format, kr. 14,75 - Depotet).

Selv en ikke-søspejder vil falde pladask for denne store, flotte udgave af en farvetrykt og fint illustreret bog om skibe.

Bogen er skrevet på engelsk; men da teksten udgør en mindre del end illustrationerne, må det ikke afskrække nogen.

Skibenes historie er fortalt strålende på den måde, bogen er fremstillet på.

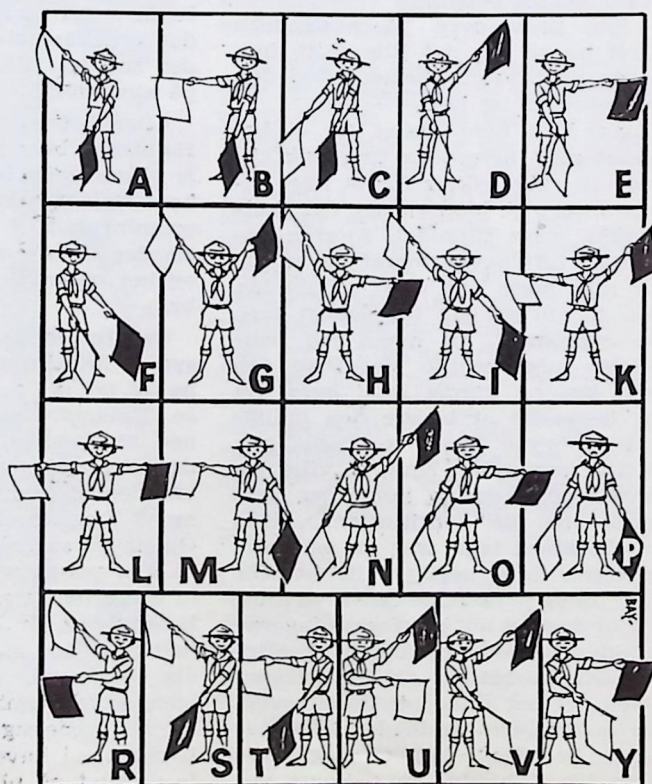
Bogen er et fund til prisen.

Depotnyt

Vort Depot meddeler, at der i månederne december og januar endnu vil være patruljetelte at få til gamle priser. Efter den tid må det forudses, at prisstigninger også slår igennem på teltmarkedet. Hvis troppepen alligevel til foråret skal anskaffe nye telte, var det sikkert værd at overveje, om anskaffelsen ikke burde ske allerede nu.

Depotet har ladet fremstille et stort spejderkrus. Det er af mepal ligesom de almindelige spejderkrus, men størrelsen er helt rigtig for den, der sætter pris på en stor kop the. Se det nye krus, når du næste gang gæster Depotet. Prisen er rimelig, kun kr. 3,—.

Julemåneden er jo gerne den store chance for en spejder til at få suppleret sin spejderudrustning. Du har forhåbentlig vist Depotets katalog, som fulgte med sidste nummer af Magasinet, til familien, så de får chancen for at give dig netop den julegave, du helst vil have.

Havets stolte svaner

Fra 1500-tallets kog, karavel og karak skete der en langsom udvikling henimod de fra det 18. århundrede kendte skibstyper fregatter, galioner og linieskibe, og samtidig foregik der en tydelig udskilning af lastfartøjet og det egentlige krigsfartøj, og det vil derfor være nødvendigt, at vi i vor videre fremfart gennem tidernes skibstyper følger begge disse spor op, og lad os derfor først beskæftige os med det førstnævnte fartøj, handelsskibet. Disse skibe byggedes lettere og mere hurtigtsejlende på bekostning af en kraftig be-

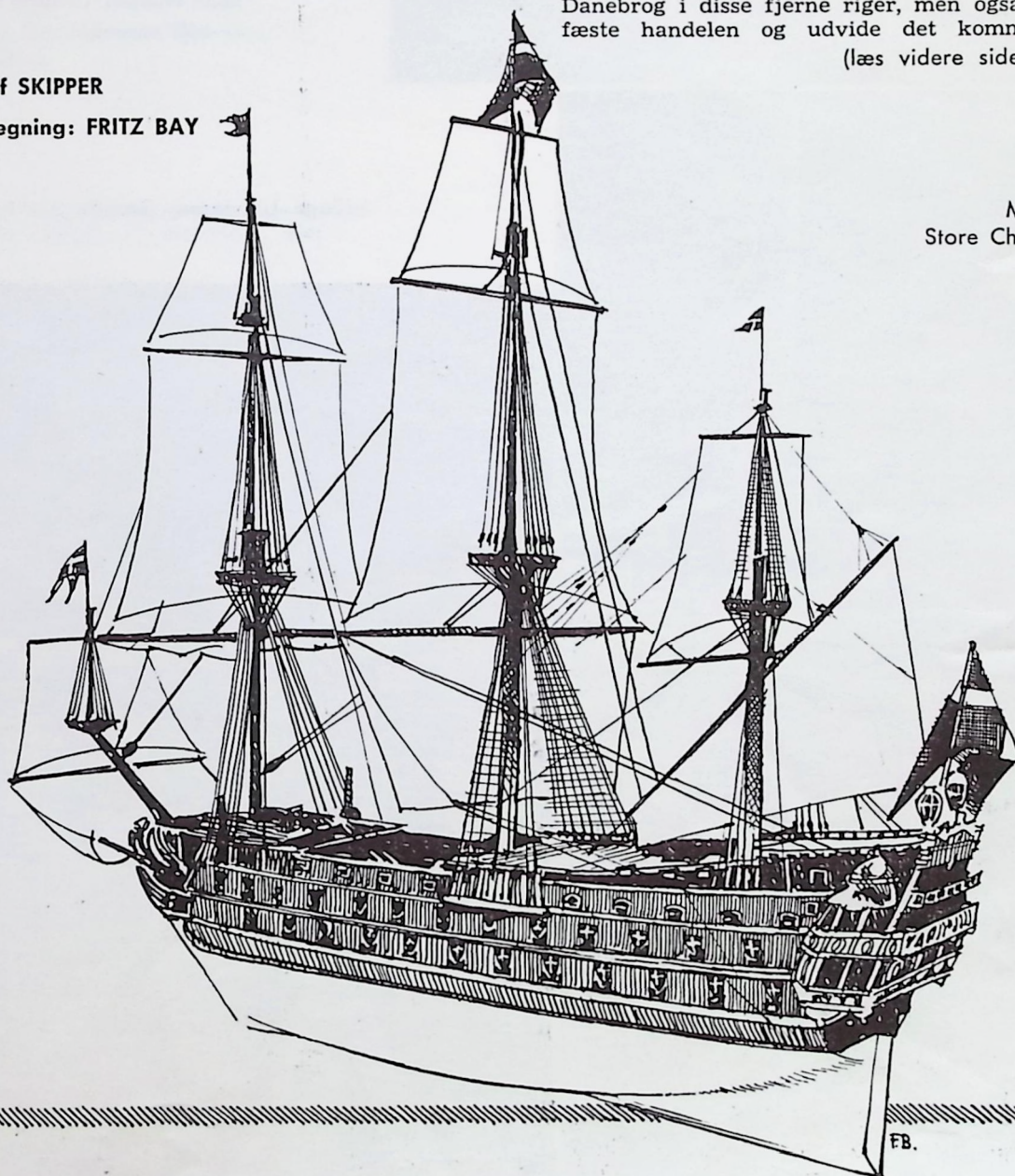
væbning, selv om man ikke helt kunne undgå at bestykke fartøjerne til beskyttelse mod »sørøvere og andet ufredeligt pak«, ligesom man jo også af høflighedsgrunde var nødsaget til at kunne salutere, når noget sådant var påkrævet. Slip var et af småfartøjsnavnene, men barkskibet og fregatten er nok mere kendte betegnelser på hine tiders langfartsfartøjer, der foretog rejser til østens fjerne riger for herfra at hjembringe krydderier og andre kostbare købmandsvarer til det høje, kolde nord. Af disse langfartssejlere er vel korvetten »Galathea«s jordomrejse under ledelse af den unge kaptajn Steen Bille den mest kendte. Dette togt fandt sted i tiden 1845—47 og havde ikke blot til formål at vise Danebrog i disse fjerne riger, men også at befæste handelen og udvide det kommercielle

(læs videre side 172).

Af SKIPPER

Tegning: FRITZ BAY

Model af
Store Christianus
Quintus

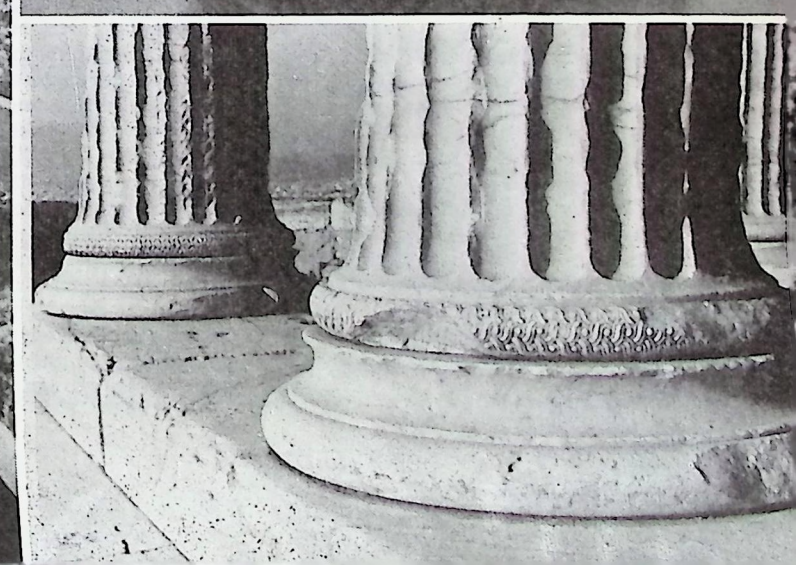
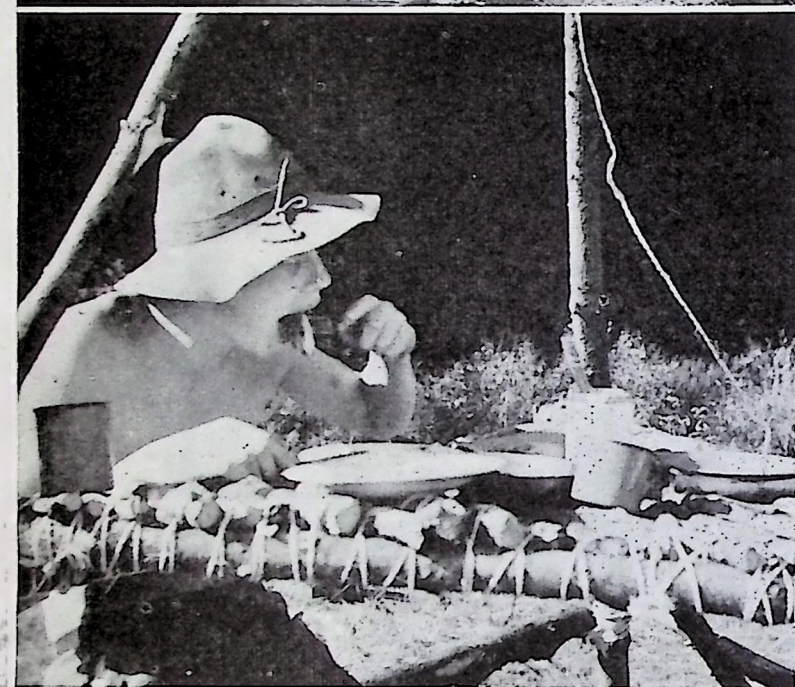
MAGASINETS FOTOKONKURRENCE 1961

Venstre side - foroven og nedefter:
Knud Lindelof, Gruppe 2 - 2. præmie
John G. Nielsen, Gruppe 1 - 1. præmie
John Nielsen, Gruppe 1 (ældste klasse) - 3. præmie

Højre side - foroven og nedefter:
Otto Lemvig-Hammer, Gruppe 2 - 1. præmie
Bo Skjoldager Nilsson, Gruppe 3 - 4. præmie
Thorkel Vøgg, Gruppe 2 (ældste klasse) - 1. præmie

Tage Ludvigsen, Gruppe 3 - 1. præmie

Flemming Nedergaard, gruppe 3 (ældste klasse) - 1. præmie.

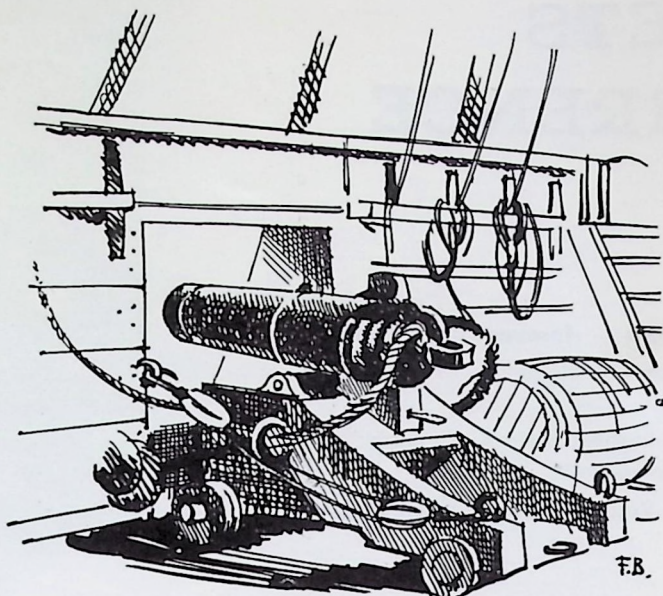

HAVETS STOLTE SVANER

fortsat fra side 169

samkvem med dem, samt for at hjemføre rige samlinger til brug for videnskaben og her navnlig for geologien og zoologien. Som det er de fleste af jer bekendt, foretog et andet skib med samme navn godt 100 år senere en lignende ekspedition til undersøgelse af havdybder og vandenens dyreliv. Nå, men det var et lidt hastigt spring frem i tiden. Vi var oprindelig ved at beskæftige os med skibene omkring 1700-tallet og går derfor atter tilbage hertil og vender os nu mod krigsskibslinien, og det er vel navnlig de til dette formål anvendte fartøjer, der har haft malernes og digternes bevågenhed. »Niels Juel gav agt på stormens brag, nu er det tid, han hejsede det røde flag og slog på fjenden slag i slag«, sådan lyder nogle linier af vor kongesang, og det er, som vi i disse korte strofer ser den vilde dyst i Køge bugt for os. Vi hører, at han hejsede det røde flag, og dette flag er ikke Dannebrog, men kampflaget, signalet til angreb. Ombord på sit admiralskib »Christianus Quintus« stod han i spidsen for sin flåde på 27 skibe ind i det berømmelige slag, der for alle tider gav ham pladsen som en af Danmarks største søhelte. Hans flagskib var et såkaldt linieskib, et svært armeret fartøj med kanoner i to etager, tungt bygget og med et rigt udskåret agterspejl. Af disse skibe fandtes 19

Kanon
fra begyndelsen af
1800-tallet.

større eller mindre samt nogle fregatter og mindre hjælpefartøjer. Tilsammen talte hans flåde 1267 kanoner og 6505 mand mod svenskerne 25 linieskibe og 11 fregatter og 18 andre småskibe med tilsammen 1804 kanoner og 12.000 mands besætning. Et fantastisk syn må det have været at se disse to store sejlskibsflåder støvne mod hinanden, men også et uhyggeligt syn, der varslende mange gode sømænds død og mange skibes forlis.

Linieskibene var flådens slagskibe, fregatterne deres øjne og øren, medens småskibene og branderne nærmest var hjælpeskibe. Fregat-

terne var mindre, hurtigtsejlende skibe, der nok kunne deltage i kampen, men som også havde til opgave at viderebringe de signaler, som blev afgivet fra flagskibet, og som kun vanskeligt kunne ses af de efterfølgende »Slagskibe« i en kamplinie.

Linieskibe, Fregatter, Galeoner og Galejer, Niels Juel, Tordenskjold, Willemoes og Edv. Suenson, disse skibstyper og disse mænds navne er tiduløseligt knyttede sammen og det er mændene, der har gjort skibenes tid til en glørværdig, dansk æra.

En tryllekunst

Her er en fiks tryllekunst, som du vil kunne forbyvse gæsterne med, når I skal have juleselskab hjemme:

Du starter med at overgive en forsegleet konvolut til en af tilskuerne, samtidig med at du forklarer, at der står skrevet et tal på et stykke papir inde i den. Så beder du tre tilstedeværende om at skrive hver sit firecifrede tal under hinanden på en lap papir, du har. Til slut lader du en fjerde lægge de tre tal sammen. Når så han, der har fået konvolutten, åbner den, viser det sig — utroligt, men sandt, — at den sum, som fjerdemanden fik, er akkurat det samme tal, som findes i konvolutten!

Det virker særdeles imponerende, men løsningen er i og for sig enkel nok. Før du begynder, har du selv — med forskellig skrift — skrevet 3 firecifrede tal under hinanden på bagsiden af den lap papir, du senere går rundt med. Summen af disse tre tal noterer du på en lap, som du lægger ind i konvolutten. Når denne er lukket, er du klar til at begynde forestillingen.

Først praler du lidt af dine fænomene evner og fremviser den blanke side af papiret med de tre tal på. Så lader du de tre første personer skrive hver sit firecifrede tal og vælger dig derpå en fjerdemand, der sidder lidt af sides, og som skal lægge tallene sammen. På vej hen til ham drejer du ganske simpelt pa-

piret, så at det er dine tre tal, han lægger sammen. Højt og tydeligt udbasunerer han summen, og når konvolutten bliver åbnet, stemmer de to tal — begribeligvis.

Ønsk julegaver fra

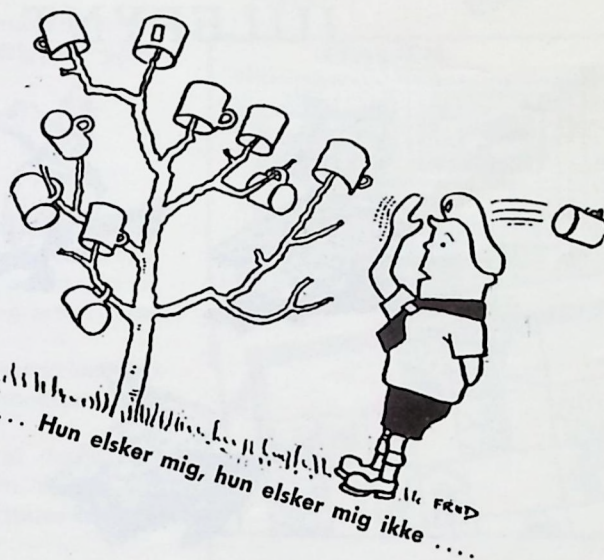
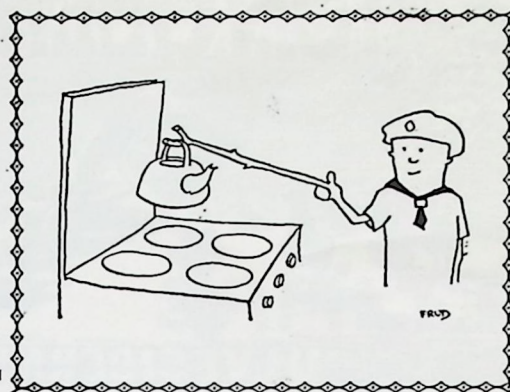
DEPOTET

når du skriver

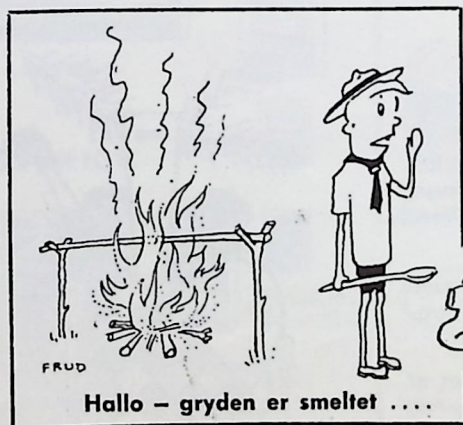
ØNSKESEDDEL -

så får du ting, du har glæde af i dit spejderarbejde.

SPEJDER-

HUMØR

JULEPYNT

Ville det ikke være morsomt at lave de kogledyr, som I ser her på siden. Det er slet ikke svært. I samler nogle passende kogler og bog på næste tur i skoven, og dem behandler I således:

Uglen: To kogler limes sammen. Til hovedet skal undersiden af koglen vende fremad, d.v.s. være ansigt, medens den åbne del af koglen vender fremad som forsiden af kroppen. 2 enkelte blade fra bog limes mellem kogleskællene som vinger, og endelig bruges 2 store kogleskæl som ører.

Fuglen er af bog, idet en halv kapsel er brugt til hoved og en hel til krop. De limes sammen.

Elefanten er også lavet af en halv og en hel bog-kapsel, men den hele

kapsel, der bruges til krop, skal være større end den til fuglen.

Bog åbner sig i varme og lukker sig sammen, hvis de lægges i vand. Øjne, næb og snabel males med Allak.

Lim: Harpikslim er godt, men hold på dyret et øjeblik efter limningen.

Borddekoration. Denne er lavet af ler i bunden af en underkop og pyntet med lidt gran, kogler, gæstinger og lignende. Lyset skal sættes i, inden leret er tørret.

Lyt her, oh ulve

I de sidste fjorten dage har alle butikker prøvet at fortælle os, at nu er det snart JUL. Jeg er sikker på, at du allerede har skrevet en meget lang ønskeseddel, og nu går du og er spændt på, hvormeget af det du får i julegave. Dine forældre og din øvrige familie vil gøre, hvad de kan, for at du ikke skal blive skuffet.

Men hvad gør du selv. Glæder du dig til at GIVE. Undværer du gerne en biograftur og bruger i stedet for pengene til gaver til dine søskende. Når Akela måske beder jer om et bidrag til en julekurv til en fattig familie, giver du så noget af dit eget, eller beder du blot din mor om en gave til kurven?

Det er dejligt at få gaver, men vi har allesammen fået en meget stor julegave, nemlig den, at Guds søn, Jesus Kristus, kom ned på jorden for at hjælpe os. I taknemmelighed herover bør vi alle prøve at hjælpe de, der ikke har det så godt, ellers kan vi ikke med en god samvittighed holde juleaften.

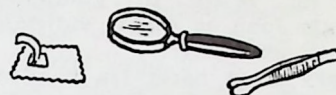
Glædelig Jul og God Jagt
Lily

DUELIGHEDSTEGN

SAMLER.

I denne måned har vi valgt: Samler.

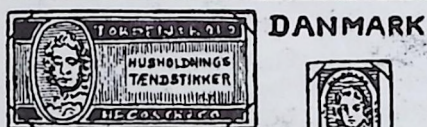
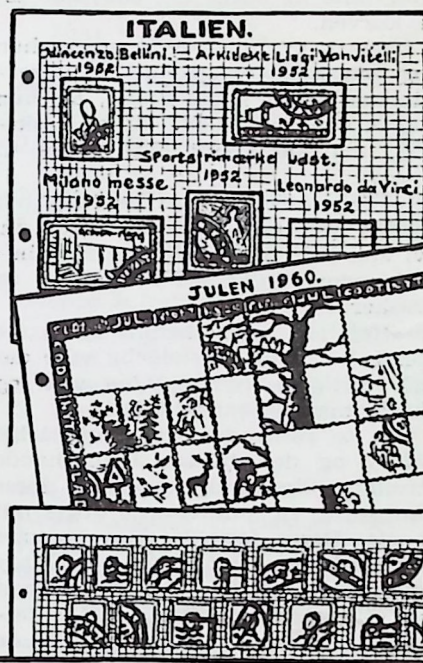
Du skal:

1. Selv have tilvejebragt en samling af en eller anden art (frimærker, mønter, postkort, dyr, »mærkelige ting« eller lignende) fornuftigt og pænt ordnet og med de nødvendige oplysninger, og
2. selv have ført en dagbog med billeder, tegninger, udklip o.s.v. over:
 - a. to måneders ulvearbejde, eller
 - b. en sommerlejr, eller
 - c. en (privat) tur på mindst 8 dage.

Hvis din samling består af flade ting, som frimærker, tændstiketiketter eller lignende, skal disse klistres ind i et ordentligt hefte eller på ensartede kartonstykker ved hjælp af »tape« eller klister. Fuglefljer kan anbringes på karton. En idé til en samling er også sten i forskellige farver og arter, disse anbringes i små æskebunde f. eks. fra tændstikker.

Til dagbogen anskaffer du dig en stilebog i en passende størrelse. Det er morsomt, hvis du er i stand til at illustrere nogle af begivenhederne med dine egne tegninger.

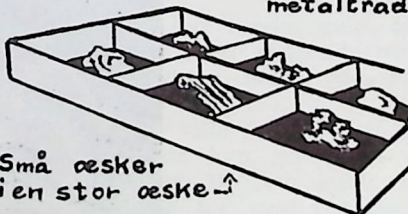
Både med hensyn til samlingen og dagbogen gælder det, at det er dit eget arbejde, din flokfører skal bedømme. Det kan godt være, at din far eller din store bror er meget interesseret i dette, men de må nøjes med at være tilskuere.

SVERIGE

Fastgøres på pap med metaltråd

Små æsker i en stor æske

En usædvanlig vaskedag

AF ROBERT FISKER

»Mary, hvor længe siden er det nu, far rejste til guldfelterne? spurgte John og slæbte vidjekurven hen til sin søster.

Mary strøg håret fra panden og begyndte at lægge det snavsede tøj i kurven.

»Snart tre måneder,« sagde hun og betragtede indgående en af moderens gamle, slidte kjoler, før hun lagde den ned til det øvrige vaske-tøj, »har du været inde og se til mor?«

»Ja, hun siger, hun har det lidt bedre nu!« svarede John, »tror du, vi kan lade hende blive alene i huset, mens vi går ned til bækken og vasker?«

»Nej, jeg havde tænkt, du skulle blive her, men selvfølgelig ville det gå hurtigere, hvis du tog med og hjalp med at banke tøjet!«

De to søskende, den femtenårige Mary og den tiårige John, havde troligt hjulpet moderen, siden deres far rejste til guldfelterne nogle mil borte. Deres forældre var kommet til Australien samme år, som Mary blev født, og havde ved slidsomt arbejde stridt sig til den lille, fattige farm i Ny Sydwalet, hvor de med nogle køer, et par heste og nogle får og lidt jordbrug klarede sig gennem livet, selv om det kun blev til det allernødvendigste.

Da de store guldfund blev gjort ved Manningfloden ikke mange mil fra farmen, besluttede faderen sig til, at han ville prøve lykken. Han pakkede spade og udstyr på den ene af hestene og drog af sted med løfte om at vende hjem tre måneder efter, enten han så havde fundet guld eller ej.

Børnene og deres mor havde i hans fravær hjulpet hinanden med at passe farmen, og alt var også gået godt, indtil moderen pludselig var blevet syg og måtte gå til sengs.

Det var nu snart ti dage siden, og i den tid havde Mary og John selv måttet klare grejerne i hus og på mark. Mary var en stor, kraftig pige, som tidligt havde lært at tage fat, og John satte en ære i at udfylde sin plads som farmens eneste mandfolk.

»Pak du det sidste af tøjet i kurven, så går jeg ind og snakker med mor!« sagde Mary.

Moderen så op fra puden, da Mary trådte ind i det lille soverum.

»Nå, er du der, min pige. Det bliver en ordentlig vask den negang.

Kan vi ikke lade den vente et par dage, så tror jeg, at jeg kan blive rask nok til at tage fat igen?«

»Nej, bliv du roligt liggende, mor. John sagde, at du følte dig bedre nu. — Kan du klare dig alene, til John og jeg vender tilbage fra bækken?«

»Ja, gå I bare, min pige, jeg har det meget bedre i dag!«

»Jeg lægger geværet herind, så kan du skyde ud gennem vinduet, hvis der skulle blive noget galt!« sagde Mary. Hun var opvokset i vildmarken og fandt foranstaltningen med geværet ganske naturlig. Sådan havde far ofte båret sig ad, da hun var lille, og han havde måttet lade hende og moderen alene tilbage i huset.

»Hvornår tror du, vi kan vente far?« spurgte John, da de lidt efter var undervejs til bækken. Mary havde vidjekurven på ryggen, og John bar på træpladerne, som de skulle bruge til at banke tøjet med.

»Det ved jeg ikke, men han må vel kunne komme, hvad dag det skal være,« mente Mary.

»Tror du, han har fundet noget

Illustration:
OLE HANSEN

guld?« John så meget spændt op på søsteren. Hans højeste ønske havde været at kunne tage med faderen til guldfelterne.

»Lad os håbe det, — bare en lille smule, så vi kunne få nogle flere får og et par køer til!«

»Ja, — og jeg ville gerne have en bøsse!« udbrød John, »sådan en som vi så i Sydney sidste år!«

»Sådan en får du nok engang!« trøstede Mary. Hun havde også selv en del ønsker, men foretrak at beholde dem for sig selv.

Bækken løb i bunden af en lille kløft med stejle sider, som de måtte klatre ned ad. De var vant til turen. Den havde de gjort mange gange, men i dag var det særlig vanskeligt med den store kurv. John nåede hurtigt ned, men Mary, som havde kurven på ryggen, havde større besværigheder med nedturen. Hun måtte se sig godt for, hvor hun satte fødderne, og hagede sig fast i småbuske, der hist og her voksede frem af den rødlige, stenede jordbund. John hjalp hende efter bedste evne, men pludselig gav en af buskene efter, og hun rutchede ned ad skrænten, og ville sikkert være faldet i kløftens bund, hvis ikke John havde fået et tag i hendes arm med den ene hånd og i et lille træ med den anden. Det gav hende tid nok til atter at få fodfæste, og hun fortsatte uforstyrret nede, da John pludselig råbte: »Se her, Mary, hvad er det?« Han holdt noget i hånden. Det lignede en stor, gullig sten.

»Hvor har du fundet det?« spurgte Mary og kravlede overrasket op til ham.

»Det kom frem, da du rykkede den busk løs. — Er det guld, tror du!« John kunne næppe tale for ophidselse.

»Det kunne se sådan ud. Lad os se efter i hullet, hvor busken stod!« Mary gav sig til at grave med hænderne og fandt et par mindre, gullige sten frem. De to børn fandt i alt en halv snes af de gule sten. De lagde dem i bunden af vidjekurven og gik ned til bækken og vaskede tøjet med en sådan iver, at de blev færdige, længe før de havde berregnet.

Da de nåede tilbage til farmen, stod der en hest uden for gårdlukket.

»Det er fars hest!« råbte John og løb det sidste stykke af vejen.

Netop som han nåede huset, dukkede hans far frem i døren. John

Magasinets fotokonkurrence

Hermed bringer vi resultatlisten for årets fotokonkurrence. På midtersiderne har vi bragt nogle af de præmierede billeder.

Præmierne er tilsendt vinderne. Dog må vi bede om — for 3. og 4. præmiernes vedkommende — at få opgivet ønske angående filmen (størrelse og mærke). Meddelelse herom må indsendes senest med udgangen af december til Magasinets redaktion.

Yngste klasse:

Gruppe 1: Situationsbilleder:

1. John Nielsen, 1. Hornslet trop.
2. Sten Ludvigsen,
3. Hans Henrik Truelsen, 1. Kong Wolmers trop.
4. Jens Enggaard Rasmussen, 1. Århus trop.

Gruppe 2: Landskabsbilleder:

1. Otto Lemvig-Hammer, 2. Randers trop.
2. Knud Lindelof, Lorenz Tuxens trop.

sprang i hans arme. »Har du fundet guld, far?«

»Ja, min dreng, men kun lidt, — jeg må nok prøve lykken et andet sted!« svarede hans far, »hvor er du blevet stor i de måneder, — og Mary — jeg kan næsten ikke kende Mary igen!«

»Vi — vi har fundet guld, far!« udbrød John med strålende øjne, »kom med kurven, Mary, og vis far stenene!«

Deres far ville næppe tro sine egne øjne, da han holdt de gule sten i hånden. Det var guldkvarts. Han og John tog med det samme ned til bækken, og da de vendte

3. Henrik Hjorth Madsen, Gram trop.
4. Jon Feilberg Frederiksen, Laertes trop.

Gruppe 3: Instruktive billeder

1. Tage Ludvigsen, Nærum trop.
2. Jon Feilberg Frederiksen, Laertes trop.
3. Knud Lindelof, Lorenz Tuxen trop.
4. Bo Skjoldager Nilsson, 5. By.

Ældste klasse:

Gruppe 1: Situationsbilleder

1. Søren Wamberg, Furesø trop.
2. Thorkel Vøgg, 5. By.
3. John Nielsen, Struer Sø.
4. Niels Strange Nielsen, 1. Vald. Sejrs trop.

Gruppe 2: Landskabsbilleder:

1. Thorkel Vøgg, 5. By.
2. Niels Strange Nielsen, 1. Vald. Sejrs trop.
3. Gert Larsen, 1. Fredensborg trop.
4. Jens Leth Jacobsen, 4. Sønderbro trop.

Gruppe 3: Instruktive billeder

1. Flemming Nedergaard, 1. Hjørring trop.
2. Thorkel Vøgg, 5. By.
3. Niels Strange Nielsen, 1. Vald. Sejrs trop.

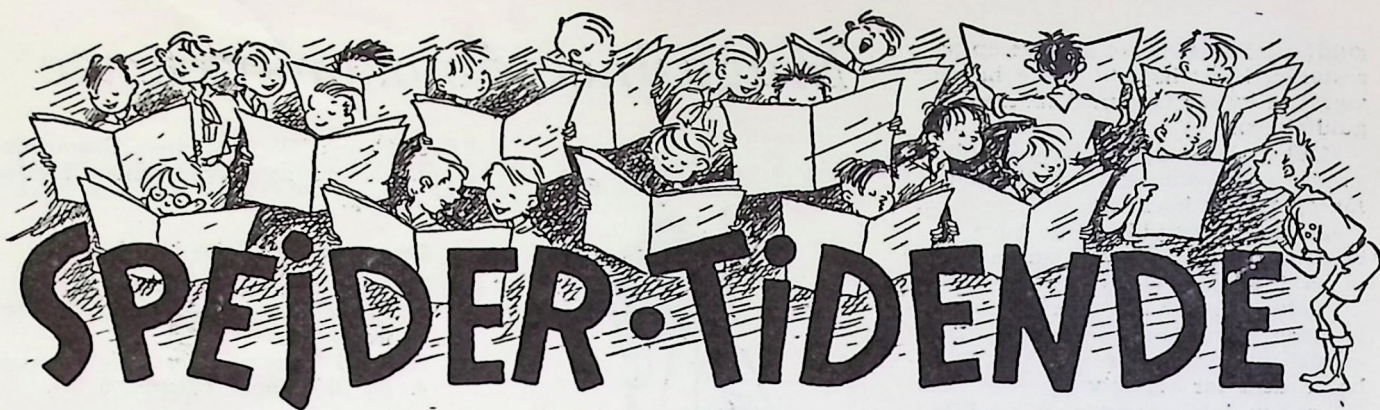
Ekstrapræmier: (En rulle film)

Erling Sørensen, 3. Odense trop.
Preben Keil, 7. Østerbro trop.
Ib Byrge Sørensen, Nærum trop
Kjeld Petersen, Helsingør.

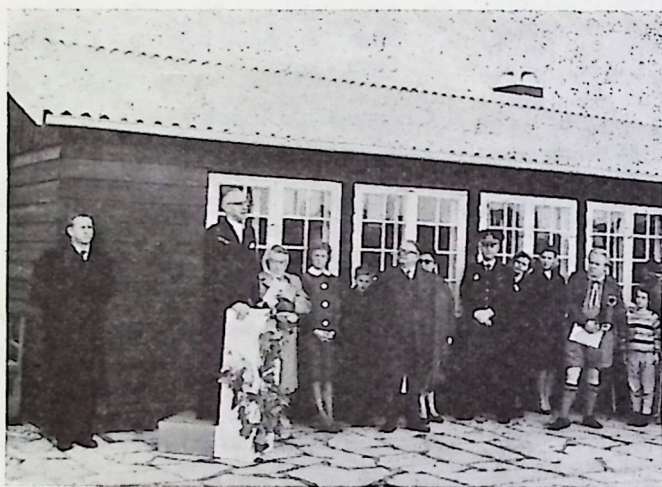
hjem hen mod aften, havde de fundet endnu flere kvartsstykker.

Den aften måtte Mary anstrenge sig særligt med madlavningen, og der var feststømning i det lille farmerhus, da de sad ved bordet, der var flyttet ind i soverummet, og spiste det beskedne måltid.

»I morgen tager John og jeg ned til bækken og graver guld!« udbrød Johns far, da de havde spist, og idet han tændte sin pipe, føjede han til med et smil. »Hvor kan verden dog være underlig. Her rejser jeg fra mor og unger for at finde guld, og så ligger guldet bogstavelig talt lige uden for min egen dør!«

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Borgmester
Gustav Jensen,
Rødovre,
taler ved indvielsen.
(Foto:
Finn Magnussen).

1. Rødovre har indviet sit nye hus

Efter to års slidsomt arbejde kunne 1. Rødovre trop og flok søndag den 15. oktober indvie deres nye tropshus på Korsdalsvej i Rødovre.

I strålende solskin gik flaget kl. 10 til tops ved en fanfare af 1. Sundby trop musikkorps. Indvielsen blev overværet af et par hundrede inviterede med borgmester Gustav Jensen i spidsen. Der blev holdt taler af byggeudvalgets formand, J. C. Berthelsen, rådsformanden Poul Lind, borgmester Gustav Jensen, divisionschef Torben Lodberg samt flere førere. Fra korpset blev korpsets hæderstegn overrakt hr. J. C. Berthelsen for hans store indsats ved byggeriet. Efter højtideligheden blev der budt på en forfriskning, og der blev lejlighed til at bese hytten.

Denne vil stå som et lysende symbol for et strålende samarbejde mellem kommune, forældre og spej-

dere, et bevis for hvad drenge kan udrette, når der fra de voksne og ansvarlige bliver givet det nødvendige skub.

Spejder Good-turn i Grønland

Med initiativ fra tropsføreren for Polarræven i Holsteinsborg, Poul Madsen, er de grønlandske spejdere gået i gang med en landsomfattende good-turn. Den skal være til fordel for Knud Rasmussens højskole, der er under bygning i Holsteinsborg, og som bliver den første højskole i Grønland.

Ved spejderførerstævnet i Holsteinsborg i sommer fik alle deltagerne af pastor Lauritzen i Holsteinsborg fortalt om højskoletanken, og man beså byggeriet, som har fået en meget smuk placering i udkanten af byen.

Da det er et privat byggeri, vil der være mange ting, der ikke er penge til, f. eks. klaver, båndop-

tager, filmsapparat, båndfilmsapparat og udsmykningen af stuer og sale. Her er det spejderne i Grønland vil prøve at hjælpe.

Ved selvtjente penge, hvor man regner med, at alle blåmejser, grønsmutter, ulve og spejdere under 14 år indtjener mindst 5 kr. og spejdere over 14 år og førere mindst 10 kr., skulle man være i stand til fra spejdernes side at være med til at løse nogle af de nævnte opgaver.

Det er meningen højskolen skal være færdig til den 3. juli 1962. Det er Hans Egededagen. Så spejderne havde, da de gik i gang med planerne, otte måneder til at tjene pengene. Vi håber, det vil lykkes. Tanken og ideen er god.

Lillerød spejdere og ulve renser skovområde

Ulve og spejdere fra 1. og 2. Lillerød flok og trop benyttede den første dag i efterårsferien til at udføre en good-turn i form af en skovrensning, idet både Ravnsholt Skov og Tokkekøb Hegn blev grundigt gennemgået.

Det var mange forskellige ting, som ulvene og spejderne fandt. Der var ikke mindre end 76 cykledæk samt kassevis af flasker og glaskår og et utal af konserverdåser.

Ta' med til Grækenland

Sådan meddeler »Vingesuset«, 1. Risskovs fortræffelige tropsblad, programmet for månedens tropsmøde. Det hedder videre: »Det ordinære fly afgår fra Fugleburet kl. 20 prc. Cyklerne bedes stillet bag ankomsthallen.«

B.P.-løbet

De to KFUM-division i Odense og vor egen Odense division skiftes til at arrangere et løb for skovmænd, opdelt i to-mandshold. KFUM var arrangør i år, og det blev et hold fra 8. Odense — St. Knuds trop, bestående af Steen Frederiksen og Carsten Bendixen, der løb af med sejren. Der er til dette løb udsat en stenøkse som vandrerpæremie.

6. Odense trop

indviede d. 29. okt. deres nye spejderhytte i Rønning. Huset er beliggende langt fra alfar vej, skjult af et vildtvoksende krat, og en idyllisk sø udgør en del af udsigten fra husets vinduer.

Grunden blev købt i begyndelsen af 1959 sammen med et område i nærheden på 1½ tdr. land. Huset er opført af brugte materialer, hvad man dog ikke kan se, og det står i dag troppen i en udgift af 14.000 kr.

Foruden et stor opholdsstue omfatter huset en sovesal med plads til ca. 30 spejdere samt køkken og toilet. Der er allerede planer fremme om at bygge en skovmandshytte på grunden i nærheden. Ved indvielsen fik huset navnet: Rørdam.

1. Hadsten har 25 års jubilæum

Den 21. oktober rundede 1. Hadsten trop og flok deres 25 års jubilæum. Dagen blev fejret med mæner. Om eftermiddagen var der spejderudstilling. Man kunne betragte en arbejdende spejderlejr. Spejder-orkestret fra Hornslet marcherede gennem byen, og om aftenen var der stor spejderfest, hvortil en hel del tidligere medlemmer af troppen var kommet til stede.

Læs her!

Den nye redaktørs adresse er:

Kontorchef

JØRGEN TVERGAARD

Øster Søgade 112, 1.

København Ø.

DYB-DAVNE-TIL ÆRES-SIDEN

VANDRINGER

100 km
1. Birkerød trop
Poul Erik Mikkelsen
Morten Spang Hansen

75 km
Erik Glippings trop
PF Jan Clausen
Helge Jensen

60 km
Christian II.s trop
PA Max Pedersen
Niels Heegaard Sørensen
Torben Pedersen
John Bach Pedersen

Erik Glippings trop
PF Ulrik Nielsen
Nillan Andersen
Olav Mathorne
Leif Andersen
PF Jan Clausen
Bent Nielsen
Carsten Buchave
Hadsund trop
PF Børge Andersen
PA Axel Ramm

BÅDSMAND

Struer Sø
PF Erik Dahl

1. KL. SPEJDERE

3. Odense - Ugletropen
PF Niels Stærmose

1. Hellig Anders trop
SM Tek Thygesen

SM Jørgen Jensen

Erik Glippings trop

PF Ulrik Nielsen

PA Poul Nielsen

PF Jan Clausen

Mikkel Skov, Dragør

Ole Olsson

1. Søborg trop

SM Ulrik Breuning

PF Erling Lindener

PF Arne Løgsted Nielsen

RIDDERE

3. Odense - Ugletropen

PF Hans Aage Petersen

PF Niels Stærmose

Erik Glippings trop

PA Poul Nielsen

PF Jan Clausen

1. Søborg trop

SM Ulrik Breuning

VÆBNERE

Mikkel Skov, Dragør
Carsten Phillipsen
Palle Segner

1. Hellig Anders trop
Tek Thygesen

Juelsemindetropen

PF Karsten Grove

PA Bo Laursen

Niels Peder Møller

Peter Randbøll

Guldborg trop

PF Jens Truelsen

PF Bent Bednars

3. Odense - Ugletropen

Gunner Thorlund

1. Søborg trop

SM Ole Borchenius

Henrik Christensen

PA Ole Florboe

Bjarne Mortensen

Slig Sandorf

ULDBOR

Bytroppen, Nykøbing F.

SM Frank Gustavsen

SM Niels Jensen

BLEV *Din* TROP NÆVNT DENNE GANG?

Baldersløbet

Balders trop havde i år indbudt 15 patruljer fra divisionen til at deltage i troppens traditionelle Baldersløb. Løbet foregik som et stjerne-løb, hvor patruljerne deltog i en eftersøgning af en smuglerbande. Løbets resultat blev, at Høgene fra 1. Glostrup trop blev nr. 1, medens Ugler og Ørne fra Balder måtte dele andenpladsen.

Sætternissen

var på spil i sidste nummer af Spejdernes Magasin. I artiklen: Skipper fortæller om lanterner« stod der, at der er en særlig lanterneføring for køleskibe, det skulle naturligvis være kabelskibe.

Augustenborgshytte

Det skrider fint fremad med arbejdet på det nye tropshus, som Augustenborgspejderne er i færd med at bygge. Bortset fra murerarbejdet, der udføres af frivillige, bl. a. tidligere spejdere, er alt andet arbejde udført af spejdernes fædre.

Hytten får et bebygget areal på 105 kvadratmeter.

Ulveungerne i Odder

har i efteråret været beskæftiget med at bygge en landsby som den vi møder hos Kipling i Junglebogen. Landsbyen er rejst i skov, ved siden af flokkens hytte, og det er også meningen, den skal forsynes med palisader. Her i vinterhalvåret skal ulvene forsøge at fremstille de dyr, som omtales i Junglebogen.

Til de

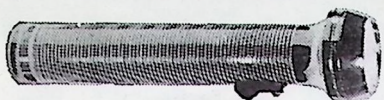
personlige abonnenter:

— Abonnementsprisen på »Spejdernes Magasin« for abonnenter tegnet direkte hos postvæsenet forhøjes fra 1. januar 1962 til kr. 8,25 pr. år

Hellesens »spotlight«

Kvalitetslygten af forchromet messing
Spejlbeltet reflektor, solid og driftsikker. Den har prefocuspære og leveres i smuk karton.

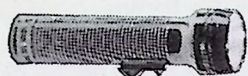
Alle priser er med element.

3-cellet stavlygte 14,00

2-cellet 11,50

Mindre m. 2 uncle elementer .. 8,85

SPEJDERNES LØMMEBOG 1962

Meget smukt, blødt bind i lysebrun farve. På de 208 sider er der både praktisk spejderstof og normalt kalenderstof. Flagkort og verdensatlas i farver.

Bestil den snart kr. 4,25

Depotet har omkring jul og nytår åbent således:

Søndag d. 17. dec. kl. 16-20
18.-23. dec. kl. 9-20
27.-28. dec. kl. 9-17,30
Fredag d. 29. dec. kl. 9-20
Lørdag d. 30. dec. kl. 9-14
Benyt så vidt muligt formiddagstimerne for at undgå ventetid. Bestil evt. postordrer i god tid.

Spejdernes Magasin

Red.: Overlærer J. B. Skotte Hansen
Huginvej 2, Bagsværd. Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red.: Lektor Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København V. Telf. VE 3666

Begges blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8-16, Lørdag 8-12

EMINENT NYHED!

LAMA DYNELLA

SOVEPOSER

og posetæpper med det pragtfulde fyld af den originale ICI-terylene polyester fiber fås nu også med NYLON-betræk udvendigt.

Det er næsten umuligt at snavse en sådan sovepose til, og så er den mere regntæt end andre soveposer og det betyder noget i det danske klima.

Soveposer 185 cm 148,00 – Posetæpper 150/200 cm 158,00

EN GOD FAMILIE-JULEGAVE!!!

Vi fører stadig den sædvanlige »DYNELLA«-kvalitet

Soveposer 170 cm 118,00 – 185 cm 138,00 – Posetæpper 150/200 cm 148,00

LAMA-springcloud 185 cm 78,00 – Posetæpper 150/200 cm 105,00

LAMA-krøluld 170 cm 39,85 – 185 cm 42,85 – Posetæpper 150/200 cm 64,00

SPEJDER-ANORAKKEN

er ideel som overtøj både til spejderbrug med hat og til civilt eller skolebrug med hættens som hovedbeklædning.

Den er af ekstra svært, khaki ekspeditions-poplín – imprægneret. Den har lynlås i hal-sen og vindfang i ærmerne.

Drengestørrelser:

8 år 39,50
10-12-14 år 44,50

Voksenstørrelser:

Junior str. 4-3-2 49,50
Voksen str. 1-0-00 54,50

Tropsførere og rådkasserere – se her!

Depotet kan p. gr. af tidligt og heldigt køb tilbyde »Gilwell«-telte og helpatroljetelte til gammel pris, henholdsvis kr. 298,00 og 318,00. Tilbudet gælder kun i december og januar måned.

NB! Kun begrænset antal!

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger